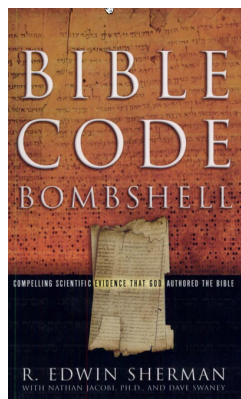

ELS (Equidistant Letter Sequence) en de Bijbel

In het boek "Wake Up! Gods Profetische Kalender in Tijdslijnen en Feesten" wordt het onderwerp 'ELS' kort aangestipt om te onderstrepen dat God Zelf de auteur van de Bijbel is en dat de Here Jezus niet zonder reden aangeeft dat élke jota of tittel ervan belangrijk is.¹

Sommige lezers vragen meer informatie over dit onderwerp. Die willen we graag ter beschikking stellen.

In 2005 is er een zeer indrukwekkend onderzoek² verschenen van de hand van Sherman en Jacobi. Deze wetenschappers zijn respectievelijk wiskundige en statisticus en internationaal zeer gerespecteerd. Jacobi is bovendien agnost (overtuigd zonder godsdienst). In deze context geldt hij dan ook als een overdachte bron, die zeker niet kan worden beticht van 'religieuze vooringenomenheid'.

Vanaf het moment dat enkele coderingen in de Hebreeuwse tekst van het Oude Testament werden gevonden, werd de vraag gesteld of deze coderingen niet bij toeval in de tekst konden staan. In vroegere eeuwen was een nauwkeurige wetenschappelijke benadering van deze onderzoeksvraag zeer moeilijk tot onmogelijk.

Maar toen computers steeds krachtiger werden, werd het ook mogelijk om vele honderden algoritmen (vaste berekenbare - en dus te vinden - patronen) in korte tijd te ontdekken. Tot verbazing van de onderzoekers leverde dit vele volledige Hebreeuwse woorden en zinnen in de Hebreeuwse basistekst op, die telkens werden gevonden door bij een bepaalde letter in de Hebreeuws te beginnen, vervolgens telkens weer evenveel letters over te slaan om tenslotte de dan volgende letter op te schrijven, zodat uiteindelijk woorden of hele zinnen ontstonden.

Die krachtige computers vonden bovendien zowel horizontaal als verticaal belangwekkende patronen in de basistekst. De complexiteit ervan is dusdanig dat geleerden alleen maar kunnen vaststellen dat enkel een soevereine en alwetende God de Auteur van dergelijke tekst kan zijn. Want dit werd hun duidelijk: de onwaarschijnlijke en ontzagwekkende complexiteit én de Bijbelse integriteit (gevonden woorden en zinnen spreken de Bijbel nergens tegen, maar

¹ Matt: 5:18

² "Bible Code Bombshell" van R. Edwin Sherman, Nathan Jacobi, Dave Swaney, New Leaf Press 2005

ondersteunen de zichtbare tekst) van ELS in de Hebreeuwse basistekst is onmogelijk door mensen aan te brengen.

Regelmatig kwam en komt de tegenwerping dat je deze ELS ook kunt vinden als je bijvoorbeeld de King James-vertaling of een gewoon boek neemt. Deze tegenwerping verdient een gedetailleerd weerwoord:

Allereerst moet een heel duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen korte en lange ELS coderingen. Korte ELS coderingen zijn woorden die bestaan uit een zeer beperkt aantal letters. Deze ELS-coderingen komen heel veel voor in de Bijbel. Je kunt zeggen dat hoe korter de ELS-codering is, des te groter de kans dat deze bij toeval in de tekst staat. Zo is het woord Yeshua op zich niet een heel lange ELS. Hoe langer de ELS, des te kleiner de kans op toevalligheid. De discussies die je her en der tegenkomt over ELS gaat dus altijd over de korte ELS-en en in dat geval is het niet onmogelijk dat er sprake is van toeval.

Als het echter over de lange ELS gaat en over de enorme complexiteit ervan, dan loont het voor elke geïnteresseerde lezer de moeite om het boek van Sherman en Jacobi te bestuderen. De opzet van hun onderzoek was namelijk om ELS wetenschappelijk af te kraken! Na uitgebreid mathematisch en statistisch onderzoek, dat 5 jaar duurde, kwamen zij tot de conclusie dat ELS coderingen wel degelijk in het OT zijn opgenomen en dat ze nog veel uitgebreider zijn dan Yacov Rambsel³ destijds al had weergegeven. In hun analyse kwamen hele zinnen naar voren, in plaats van slechts betekenisvolle woorden. Sherman en Jacobi kwamen tot de conclusie dat bijvoorbeeld in het welbekende hoofdstuk van Jesaja 53 hele lange ELS-en voorkomen die *allemaal* wijzen naar Jezus Christus, zodat het zeer onwaarschijnlijk is dat deze daar bij toeval zijn terecht gekomen. Onder meer in Ezechiël 37 komen deze lange ELS-en voor in hun relatie met het betreffende Bijbelthema.

Nog belangrijker en signifikanter dan de lengte van een ELS is de aanwezigheid van clusters van ELS-en in een beperkte tekst. Als die zich voordoen dan verhoogt dit de niet-toevalligheid substantieel. Yacov Rambsel – die de coderingen dus nog handmatig in kaart bracht – kwam tot de conclusie dat op twee pagina's Hebreeuwse tekst van Jesaja 53 een cluster van maar liefst 40 ELS-en⁴ voorkwam. Toen de hierboven genoemde analisten aan het werk gingen kwamen zij op deze twee pagina's tot compacte clusters⁵ van 1600 ELS-en.

Hoewel de meeste Joden niet geloven dat Jesaja 53 eigenlijk over Jezus Christus gaat, vinden christenen hier juist veel aanknopingspunten. Zij lezen de tekst en interpreteren deze (terecht) op een manier dat Jezus Christus hier in bedekte terminologie wordt vooraf-geschaduwd, zonder dat Zijn naam in Jesaja 53 al wordt vermeld. Het is dus zeer bijzonder dat de zeer grote clusters van ELS-coderingen in Jesaja 53 allemaal verwijzen naar Jezus Christus en de gebeurtenissen rond Golgotha en de opstanding. Bijvoorbeeld staat in de codering niet alleen de ELS-zin "Jezus is Mijn machtige naam", maar ook "laat Hem worden gekruisigd", "Hij werd verdrukt" en verder ook "de discipelen treuren", "de rots", "de opstanding van Yeshua, Hij is daadwerkelijk opgestaan", om maar enkele voorbeelden te noemen. De ELS-codering ondersteunt dus niet alleen de letterlijke tekst, zij geeft ook aan dat het daadwerkelijk om Jezus Christus gaat. Dit is zeer opmerkelijk, want orthodoxe Joden geloven wel in de ELS-codering, maar niet dat Jezus de Messias was en is.

³ Een Joods-messiaanse pastor die sommige coderingen handmatig had uitgezocht en gevonden.

⁴ Zie het boek "His name is Jesus" van Yacov Rambsel.

⁵ ELS-en die zowel horizontaal als verticaal heel dicht op elkaar staan

Samengevat kwamen de experts tot de volgende conclusies :

- 1) Als we alle dingen in ogenschouw nemen dan kunnen wij niet anders concluderen dan dat God de overduidelijke auteur van de Bijbel is, niet mensen of buitenaardse wezens, aldus Sherman & Jacobi.
- 2) Op de vraag *waarom* God de moeite zou hebben genomen om deze coderingen aan te brengen hebben ze maar één antwoord: de coderingen zijn naar alle waarschijnlijkheid aangebracht om aan te geven dat de letterlijke tekst van de Bijbel van een bovenmenselijke Auteur komt.
- 3) Het best-selling boek "The Bible Code" van Michael Drosnin heeft volgens deze experts geen betekenis, omdat hierin veel te veel waarde wordt toegekend aan juist die korte ELS-en, waarvan de kans op toevalligheid veel te groot is. Korte ELS-en kun je trouwens in allerlei boeken terugvinden. De wetenschappelijke kritiek - van kans op toeval bij korte ELS - is dus terecht, zeggen deze auteurs⁶.
- 4) De kans op toevalligheid bij grotere ELS-en is echter astronomisch klein. Als je een ELS-zin vindt van 15 letters dan is de kans 1 op 1,3 miljard dat je deze nog ergens anders in de Hebreeuwse Bijbel terugvindt. Als de ELS-zin uit 20 letters bestaat dan is de kans zelfs 1 op 9621 miljard. Als je dan ook nog meerdere ELS-en in clusters vindt dan is het in feite onbestaanbaar dat er sprake is van 'toeval'. Jesaja 53 tekst kent meer dan **50 lange** ELS-en in een cluster en dat geldt ook voor Ezechiël 37. Deze statistici geven aan dat de kans dat deze cluster in Ezechiël 37 zich bij toeval voordoet gelijk is aan 1 op 6,4 met 131 nullen en dat de kans dat deze cluster zich toevalligerwijs voordoet in Jesaja 53 zelfs **1 op 2189 met 192 nullen is**, met andere woorden die kans wordt oneindig klein.
- 5) Op de vraag of het mogelijk is, stellen de onderzoekers dat het volstrekt onmogelijk is dat de coderingen waarin Yeshua centraal staat pas *na* Zijn Opstanding in de Hebreeuwse basistekst van het Oude Testament zijn aangebracht, omdat ook de Dode Zee-rollen (daterend van ong. 100 B.C.) dezelfde teksten bevatten.

Worden de ELS-onderzoeken ondersteund door andere experts ?

Dit soort clusters zou iedere open-minded wetenschapper die niet in wonderen gelooft moeten uitdagen, aldus Sherman en Jacobi. Overigens worden de bevindingen van deze onderzoekers ondersteund door o.a. de professoren Kazhdan en Bernstein van de Harvard-Universiteit, hun collega's Piatetski-Shapiro van de Yale-Universiteit, hun collega's Rips-Furstenberg van de Jeruzalem-Universiteit en professor Michelson van de Universiteit van Californië.

Ondanks die massieve steun willen we toch onderlijnen:

- Coderingen zullen op zichzelf geen bewijs van of voor geloof kunnen zijn, maar ze wijzen wél op Gods grootheid en op de bovennatuurlijke oorsprong van de Bijbels-Hebreeuwse basistekst.

⁶ De auteurs van "Wake Up! Gods Profetische Kalender in Tijdslijnen en Feesten" onderstrepen dat ELS zeker niet –zoals in de Bible Code van Drosnin wel wordt gedaan – gebruikt mag worden voor allerlei gecalculeerde buiten-Bijbelse voorzeggingen. ELS heeft vooral als doel om Gods Grootheid te laten zien en om de zichtbare tekst te ondersteunen, zoals we in Jesaja 53 zo ontegenzeggelijk duidelijk zien.

- Kritiek met betrekking tot ELS komt vaak vanuit de hoek van de nogal primitieve onderzoeken, uitgevoerd op korte ELS-en, die inderdaad onbetrouwbaar zijn, terwijl lange ELS daarentegen een onweerlegbare betrouwbaarheid hebben met een oneindig kleine kans op toeval.
- De coderingen ondersteunen de feitelijke tekst maar ze voegen geen nieuwe doctrine toe. Met andere woorden: deze coderingen zijn Bijbels integer.

De bevindingen in het boek van Sherman en Jacobi zijn statistisch zeer sterk onderbouwd en de conclusies zijn slechts gebaseerd op hun feitelijke bevindingen. Er is geen sprake van enige intentie om per se deze coderingen te *willen* vinden om ze dan voor eigen geloofsinterpretatie te gebruiken. Na 5 jaar onderzoek hebben Jacobi en Sherman het idee dat ze slechts een glimp hebben opgevangen van wat zich onder de oppervlakte van de letterlijke tekst bevindt !

Jacobi bleef ook na het onderzoek agnostisch (zonder godsdienst). Hij erkende voluit dat de ELS-coderingen juist zijn, maar hij kon (wilde?) voor zichzelf niet toegeven wat de implicaties zijn van het bestaan van die verwijzingen. Dit is eens te meer een bewijs dat de coderingen op zichzelf geen geloof kunnen voortbrengen. Voor gelovigen is het anderzijds wél een duidelijke vingerwijzing dat zij geen jota of tittel mogen veranderen aan de Bijbels-Hebreeuwse grondtekst. We beseffen nu goed waarom Jezus dit verbod uitsprak. Evenzeer geeft dit een grote verantwoordelijkheid aan de vertalers van die grondtekst, die op hun beurt de tekst getrouw moeten vertalen...

www.wakeup.nu